

РЕШЕНИЕ

№ 1494

гр. София, 08.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 28.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **336** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, вр. с чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Агенция „Митници“ против Решение № ПИ-433 / 28.11.2022 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № 14-00-199 / 15.11.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Разпореждане с изх. № С220022-035-0035683 / 15.03.2022 г., издадено от П. Т. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., с което на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК, е прекратено производството по принудително изпълнение на публични вземания по изпълнително дело №[ЕИК] / 2021 г., в това число главница 157 352, 22 лв. и лихва 60 502, 83 лв, общо 217 855, 05 лв. срещу “Геоник 55” ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В жалбата са изложени доводи, че липсват предпоставки за прекратяване на изпълнителното дело. Изложени са доводи, че видно от справка в Търговския регистър при Агенция по вписванията, обезпечителната мярка „запор върху дружествен дял“ на основание чл. 203, ал. 8 ДОПК не е налагана. Съгласно тази разпоредба „Запорът върху дял от търговско дружество се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Агенцията по вписванията. Запорът се вписва по реда за вписване на залог върху дял от търговско дружество и има действие от вписването му”. Според жалбоподателя налагането на тази ефективна обезпечителна мярка би било основание за спиране, респективно прекъсване на давността на основание чл. 172, ал. 1, т. 5 и ал. 2 ДОПК. Това би осигурило допълнителни гаранции във времето

за по – обективно проучване на длъжника. Според жалбоподателя от страна на органите на НАП не са извършени всички необходими действия за проучването на имуществото на длъжника “Геоник 55” ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Решението е издадено при явна необоснованост, без да са изяснени всички факти и обстоятелства, относими към правния спор, с което е нарушен и принципът на обективност, регламентиран в чл. 3 ДОПК. Нарушена е и целта на закона, доколкото с така постановения акт не се повишава събираемостта на публичните държавни вземания. Моли съда да отмени обжалваното решение и разпореждането на публичния изпълнител. Претендира разноски.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К., оспорва жалбата. Представя административната преписка и заверено копие на прекратеното изпълнително дело. Моли съда да отхвърли обжалването и да присъди направените по делото разноски под формата на възнаграждение за юрисконсулт.

Заинтересованата страна, “Геоник 55” ЕООД, ЕИК[ЕИК], редовно призована, не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №[ЕИК] / 2021 г. за събиране на установени и изискуеми публични вземания на “Геоник 55” ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В хода на изпълнителното производство публичният изпълнител е извършил цялостно проучване на имущественото състояние на длъжника.

Съгласно справка от регистъра на банковите сметки и сейфове при БНБ, както и по данни от информационната система на НАП, дружеството е разполагало с четири банкови сметки, които обаче са закрити през 2020 г. и 2021 г. Съгласно справка от Агенцията по вписванията, в периода 01.01.1991 г. – 13.01.2022 г. не са установени вписвания, отбелязвания и заличавания по отношение на “Геоник 55” ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Дружеството не притежава моторни превозни средства и няма декларирани доходи от наем на движимо и недвижимо имущество.

Не е установено наличие на дългосрочни и краткосрочни инвестиции, включително дялово участие в други търговски дружества. Дружеството не притежава безналични ценни книжа, регистрирани в „Централен депозитар”.

Публичният изпълнител е направил извод въз основа на писмо изх. № 12 – 5939 / 06.10.2021 г. на Министерството на земеделието, храните и горите, Дирекция „Поземлени отношения и комасация”, че дружеството не притежава имоти, земеделски земи и гори в КВС.

След извършена справка в Регистъра на особените залози е установено, че няма данни за заложено имущество в полза на дружеството.

Публичният изпълнител е извършил справка в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Видно от нея дружеството не разполага с кораби и въздухоплавателни средства.

Извършена е справка и в Агенцията за публичните предприятия и контрол. Установено е, че дружеството “Геоник 55” ЕООД, ЕИК[ЕИК] не участва в приватизационни сделки.

Извършена е справка в информационната система на НАП. Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 19.10.2021 г. и няма регистрирани фискални устройства.

Според справка в ИС на НАП, дружеството не притежава движимо и недвижимо имущество, липсва декларирано имущество по смисъла на ЗМДТ.

След получената информация публичният изпълнител е изготвил справка за проученото имуществено състояние на "Геоник 55" ЕООД, ЕИК[ЕИК] с изх. № С220022-134-0000034/13.01.2022 г. (л. 29 от делото).

На база на събраните доказателства за имущественото състояние на задълженото лице, както и въз основа на всички факти и обстоятелства, станали известни в производството по събиране и съгласно критерии, утвърдени с указание на изпълнителния директор на НАП за категоризиране на задължените лица с оглед очакваната събираемост на публичния им дълг, дългът на "Геоник 55" ЕООД, ЕИК[ЕИК] в размер на 215 188, 57 лв. към 13.01.2022 г. е категоризиран като несъбираем.

Като се е позовал на изготвената справка и резултатите от извършените проверки, публичният изпълнител при ТД на НАП С. е издал Разпореждане с изх. № С220022-035-0035683 / 15.03.2022 г., с което на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК е прекратено производството по принудително изпълнение на публични вземания по изпълнително дело №[ЕИК] / 2021 г. срещу "Геоник 55" ЕООД, ЕИК[ЕИК].

В 7-дневен срок срещу разпореждането до директора на ТД на НАП С. е подадена жалба с вх. № 14-00-199 / 15.11.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. от директора на Агенция "Митници", в която излага доводи за неговата незаконосъобразност и конкретно сочи, че изводът за несъбираемост на задълженията е необоснован, тъй като не са извършени всички възможни действия по събирането им.

С Решение № ПИ-433 / 28.11.2022 г. директорът на ТД на НАП – С. е оставил жалбата без уважение като неоснователна. Решението е връчено на адресата на дата 14.12.2022 г. На 20.12.2022 г. (с обратна разписка) чрез директора на ТД на НАП С. е подадена жалба срещу решението до АССГ.

По делото са представени доказателства с административната преписка, както и заверено копие на изпълнително дело.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл. 266, ал. 1 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното Решение № ПИ-433 / 28.11.2022 г. на директора на ТД на НАП-С. е издадено от орган, който разполага с материална и териториална компетентност, съгласно чл. 266, ал. 1 ДОПК – директорът на Териториалната дирекция на НАП – С.. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да водят до отмяната му.

Страните по делото не спорят по фактите. Спорът е правен и е свързан с правилното приложение на материалния закон и по-конкретно - дали са предпоставките по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, за да бъде установено, трябва ли дългът на "Геоник 55" ЕООД да се категоризира като несъбираем.

Съгласно разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато той е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способности са изчерпани. Без съмнение в посочената хипотеза административният орган извършва преценката си в условията на оперативна самостоятелност, но тази преценка винаги трябва да бъде обоснована и да почива на обективни и актуални данни за имущественото състояние на длъжника.

В случая от доказателствата по делото се установява, че тази преценка е базирана на справки за имущественото състояние на длъжника. По делото е приложена справка за проучено имуществено състояние и категоризация на задължено лице (л. 29 – 35 от делото). Справката е от дата 13.01.2023 г., което е около два месеца преди датата на издаване на разпореждането за прекратяване на изпълнителното производство. Издадените справки за “Геоник 55” ЕООД са актуални. Аналогични са изводите на съда и по отношение на актуалността на изпратените искания до различни институции, които са отправени няколко месеца преди прекратяване на производството.

Изпратени са искания и са извършени справки във всички институции и регистри, от които може да се установи наличие на активи. Неоснователно е възражението в жалбата, че публичният изпълнител не е наложил „запор върху дружествен дял” на основание чл. 203, ал. 8 ДОПК. Съгласно тази разпоредба „Запорът върху дял от търговско дружество се налага чрез изпращане на запорно съобщение до Агенцията по вписванията. Запорът се вписва по реда за вписване на залог върху дял от търговско дружество и има действие от вписването му”. Трябва да се има предвид, че самото налагане на запор върху дружествен дял не води до автоматично удовлетворяване на кредитора. Съобразно разпоредбата на чл. 231, ал. 1 ДОПК, озаглавена „Изпълнение върху дялове“, когато изпълнението е насочено върху дял на неограничено отговорен съдружник, публичният изпълнител, като констатира изпълнението на условията по чл. 96, ал. 1 от Търговския закон, връчва на дружеството и останалите неограничено отговорни съдружници изявление за прекратяване на дружеството. След изтичане на 6 месеца публичният изпълнител или публичният взыскател предявява иск пред окръжния съд по седалището на дружеството за неговото прекратяване. Съгласно чл. 231, ал. 2 ДОПК, съдът отхвърля иска, ако се установи, че вземането е удовлетворено. Ако намери, че искът е основателен, съдът прекратява дружеството и това се вписва служебно в търговския регистър, след което се извършва ликвидация от назначен от съда ликвидатор.

Очевидно е, че разходите по такъв процес са непропорционални на това, което може да се получи от страна на взыскателя, доколкото вече беше посочено, че дружество “Геоник 55” ЕООД, ЕИК[ЕИК] на практика не притежава каквото и да било имущество.

При изложените факти обоснован се явява изводът, че публичното вземане е несъбираемо, тъй като от доказателствата по делото се установява, че всички изпълнителни способности са изчерпани.

Въз основа на установеното, настоящата съдебна инстанция приема, че са осъществени всички възможни процесуални действия, респективно използвани са всички способности за принудително изпълнение, предвидени в ДОПК, поради което законосъобразни се явяват изводите на публичния изпълнител и ответния административен орган за наличието на основание по чл. 225, ал. 1, т. 4 ДОПК за

прекръпяване на производството по принудително изпълнение. Посоченото правно основание предвижда като единствена предпоставка изчерпване на всички изпълнителни способности, което е изпълнено от публичния изпълнител в процесния случай.

В допълнение на изложението трябва да се отбележи, че както е посочено и в обжалваното решение на директора на ТД на НАП С., с прекръпяването на производството по принудително изпълнение не се погасява самото субективно материално право. В случай че задълженото лице придобие впоследствие движими вещи или недвижими имоти, публичният взыскател е компетентен отново да предяви на публичния изпълнител за събиране съответното публично вземане. Публичният взыскател може и сам да извърши справка за налично имущество, както и да поиска налагането на обезпечителни мерки - чл. 195, ал. 3, т. 1 от ДОПК.

Не се приемат аргументите, изложени в писмената защита на процесуалния представител на жалбоподателя, че е преклудирана преждевременно възможността за обективно и всеобхватно проследяване на имущественото състояние на длъжника. Очевидно жалбоподателят счита, че изпълнителното производство не трябва да бъде прекръпявано преди да изтече погасителната давност по чл. 171, ал. 1 и ал. 2 ДОПК. Във връзка с това съдът намира, че целта на изпълнителното производство по ДОПК не е и не може да бъде в период от 10 години непрекъснато да се проследява имущественото състояние на длъжника, което „с оглед динамиката на икономическите и търговските отношения, би могло да бъде променено“. В ДОПК не се съдържат разпоредби, които да забраняват производството по принудително изпълнение на публични вземания да се прекрати преди настъпването на абсолютната погасителна давност.

Неоснователни са и аргументите в писмената защита на жалбоподателя, че е нецелесъобразно и утежняващо публичният взыскател сам да извършва справки за имущественото състояние на длъжника. Действително разпоредбите на ДОПК допускат тези действия и не съществува правна пречка публичният взыскател след определен период от време отново да предяви съответното публично вземане пред публичния изпълнител на НАП.

Предвид изложеното, обжалваното Решение № ПИ-433 / 28.11.2022 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № 14-00-199 / 15.11.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Разпореждане с изх. № С220022-035-0035683 / 15.03.2022 г., издадено от П. Т. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата срещу него, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Страните претендират разности. Те се дължат на основание чл. 143, ал. 3 АПК. Съдът намира, че възнаграждението се определя пропорционално на материалния интерес само в производството по оспорване на ревизионен акт по реда на чл. 15б и следващите от ДОПК. В случая възнаграждението в полза на ответника трябва да се определи по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК, съгласно който в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, 45 – ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Агенция "Митници" срещу Решение № ПИ-433 / 28.11.2022 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № 14-00-199 / 15.11.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Разпореждане с изх. № С220022-035-0035683 / 15.03.2022 г., издадено от П. Т. на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на НАП сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: